

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پاسکال لوناتز
فرستنده: طاهر باختري
۱۰ می ۲۰۲۵

نسل‌کشی بدون مرز: مصاحبه با کریگ موخیر درباره غزه و حقوق بین‌الملل



اسرائیل با نسل‌کشی آشکار خود، واپسین بقایای اقتدار اخلاقی غرب را نیز بر باد داده است. اکنون این حقوق بین‌الملل و جنبش‌های مردمی‌اند که باید به مقابله برخیزند.

در افشاگری‌ای آتشین از همدستی غرب، کریگ موخیر، مدیر پیشین دفتر حقوق بشر سازمان ملل متحد، حقیقت تلخ نسل‌کشی دهه‌ها ادامه‌دار علیه مردم فلسطین را بی‌پرده بیان می‌کند. او در مصاحبه با «مطالعات بی‌طرفی» نکته‌ای حیاتی را گوشزد می‌کند: سرعت نسل‌کشی نه سقف دارد و نه کف، و منحصر به یک عامل نیست. او پیوندی مستقیم میان پروژه‌های استعماری شهرک‌سازی در قاره آمریکا و استرالیا با پروژه صهیونیستی اسرائیل در فلسطین ترسیم می‌کند و تأکید دارد که غزه تنها صحنه یک جنایت تازه نیست، بلکه واپسین پرده از یک کارزار ۸۰ ساله برای محو و نابودی است؛ کارزاری که دقیقاً به‌دست همان قدرت‌های لیبرال غربی توجیه و محافظت می‌شود که مدعی اختراع حقوق بشر و «روشنگری»‌اند.

انتلافی بر پایه ارزش‌های منفی مشترک

دیدگاه موخیر بر پایه ۴۰ سال تجربه در عرصه حقوق بشر بین‌المللی استوار است. او تصریح می‌کند که موجودیت اسرائیل، به‌مثابه پروژه‌ای صهیونیستی، در ذات خود مستلزم سرکوب، آوارگی و در نهایت حذف مردم بومی فلسطین است. حمایت مشتاقانه غرب نه بر پایه ارزش‌های مشترک دموکراسی یا حقوق بشر، بلکه بر بنیان ارزش‌های منفی مشترکی چون استعمار، برتری‌طلبی سفیدپوستان و سلطه بر جهان غیر غربی استوار است. این پیوند ساختاری، به

پدیده‌ای انجامیده است که می‌توان آن را «استثنای اسرائیلی» در حقوق بین‌الملل نامید؛ استثنائی که به رغم نقض آشکار بنیادی‌ترین اصول، با سپرهای سیاسی چندلایه محافظت می‌شود.

و با این‌همه، در دل این فاجعه کور، روزه‌هایی از امید دیده می‌شود. نسل‌کشی در غزه — با تمام هولناکی‌اش — دهه‌ها تبلیغات فریبنده را بر باد داده است. اسرائیل اکنون در برابر دادگاه بین‌المللی دادگستری (ICJ) و دادگاه کیفری بین‌المللی (ICC) قرار دارد، با اتهاماتی چون آپارتاید، اشغال غیرقانونی، و نسل‌کشی محتمل. برای نخستین بار، چارچوب حقوقی در حال شکافتن دیوار مصونیت است. موخیر تأکید می‌کند که دادگاه‌ها با واقعیت‌ها و قوانین سروکار دارند، نه با تبلیغات؛ واقعیت‌هایی که به‌دست نهادهای مستقل سازمان ملل متحد، گروه‌های حقوق بشری، و افراد شجاع به‌دقت ثبت و مستندسازی شده‌اند.

قانون هست، ضمانت اجرا نیست

باین‌حال، او هوشدار می‌دهد که پیروزی حقوقی به‌تنهایی کافی نیست. اجرای حقوق بین‌الملل همچنان حلقه مفقوده است؛ حلقه‌ای که ساختار شورای امنیت سازمان ملل متحد، جایی که قدرت‌های دارای حق وتو — به‌ویژه ایالات متحده — اسرائیل را از هرگونه پیامد و پاسخگویی مصون می‌دارند، آن را فلج کرده است. از همین‌رو، تغییر باید از پائین نیز برخیزد: از دل جنبش‌های سیاسی، تحریم‌ها، نافرمانی مدنی، و فشار مستمر مردمی — درست همان‌گونه که در جنبش‌های ضدآپارتاید قرن بیستم رخ داد. حقوق بین‌الملل، سندی اخلاقی و واقعی را به دست می‌دهد؛ اما این جنبش‌های مردمی‌اند که در نهایت چرخ تاریخ را می‌چرخانند.

موخیر، مهم‌تر از همه، این اندیشه نویدانه را زیر سؤال می‌برد که حقوق بین‌الملل ناتوان است. عالی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل — نظیر ممنوعیت نسل‌کشی که در قالب «یوس کوگنس» تعریف می‌شوند — فراتر از بازی‌های سیاسی یا وتوهای موقتی‌اند. حتی اگر اجرای آن به تعویق افتد، روند بی‌اعتبارسازی حقوقی و اخلاقی اقدامات اسرائیل آغاز شده است، و اجماعی گسترده — به‌ویژه بیرون از جهان غرب — در حال شکل‌گیری است. فلسطین، نه از حافظه تاریخی و نه از منظر حقوقی، محو نخواهد شد، حتی اگر اسرائیل موقتاً در میدان نبرد برتری یابد.

قانون در کنار واقعیت ایستاده است

برای نمونه، یمن را در نظر بگیرید. این کشور شجاع، به‌جای آن که بازیگری یاغی باشد، در حال انجام وظیفه قانونی خویش در جلوگیری از حمایت مادی از یک نسل‌کشی جاری است. در مقابل، واکنش امریکا — که نه در حمایت از محاصره، بلکه در بمباران یمن ظاهر شده — نمونه‌ای روشن از تجاوز و همدستی در نسل‌کشی است. بار دیگر، قانون و تبلیغات در تضاد کامل‌اند: واقعیت با آنچه رسانه‌های غربی باز می‌نمایانند، فاصله‌ای فاحش دارد.

در نهایت، موخیر مبارزه بر سر فلسطین را جدالی برای روح نظام بین‌الملل تلقی می‌کند. نظم حقوقی پس از جنگ جهانی دوم، نظامی جوان و آسیب‌پذیر است، اما هست — و اهمیت دارد. حقوق بشر بین‌الملل، با همه کاستی‌ها و زخم‌هایش، چارچوبی را فراهم می‌کند که بخش عمده‌ای از بشریت آن را به رسمیت می‌شناسد و خواهان تحقق آن است. این نبرد نه فقط نظامی یا دیپلماتیک، بلکه نزاعی است بر سر روایت، مشروعیت، و حقیقت. و در این نبرد، نیروهای عدالت هم‌اینک بر بلندای اخلاق ایستاده‌اند. مشکل اصلی آن است که این مشروعیت را به واقعیت سیاسی بدل کنیم. باید بیش‌تر بکوشیم.

منبع Pascal's Substack -: ۲۸ اپریل ۲۰۲۵

https://pascallottaz.substack.com/p/genocide-has-no-speed-limit-craig?utm_source=post-email-title&publication_id=2735407&post_id=162295017&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=4sgktj&triedRedirect=true&utm_medium=email